

РЕШЕНИЕ

№ 5516

гр. София, 05.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 29.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **1323** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на И. П. К., ЕГН [ЕГН], срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221720008275-091-001/08.09.2021 г., издаден от Т. Б. Г. - орган, възложил ревизията и М. С. С. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 59/12.01.2022 г. на директора на дирекция „ОДОП“ - С. при ЦУ на НАП, установяващ в тежест на И. П. К. отговорност по чл. 19, ал. 2 от ДОПК в размер на 353 309,15 лв., в т.ч.: данък върху добавената стойност за данъчен период м. 12.2014 г. в размер на 16 965,51 лв. и лихви за забава в размер на 11 451,26 лв.; за корпоративен данък за данъчни периоди 2015 г. и 2016 г. общо в размер на 3 148,31 лв. и лихви за забава в размер на 1 660,28 лв.; за задължителни осигурителни вноски - ДОО за периодите от м. 12.2014 г. до м. 12.2017 г. общо в размер на 123 103,16 лв. и лихви за забава в размер на 63 645,05 лв., ДЗПО за периодите от м. 12.2014 г. до м. 12.2017 г. общо в размер на 32 556,39 лв. и лихви за забава в размер на 16 945,54 лв. и вноски за ЗО за периодите от м. 12.2014 г. до м. 02.2018 г. общо в размер на 55 240,75 лв. и лихви за забава в размер на 28 592,90 лв. В жалбата се излагат доводи за необоснованост, незаконосъобразност и недопустимост на обжалвания ревизионен акт, като издаден в нарушение на материалноправните разпоредби на ДОПК, и при допуснати съществени нарушения на процесуалноправните норми на същия закон. Твърди се, че ревизиращият екип не е представил нито едно доказателство, установяващо

жалбоподателят да е осъществил фактическия състав на чл.19, ал.2 от ДОПК.

В с.з., жалбоподателя, редовно и своевременно призован, се представлява от адв. Б., която поддържа жалбата. Представя подробни писмени бележки, в които доразвива доводите в жалбата и навежда нови такива. Сочи, че ревизиращият екип не е събрал годни доказателства, които да дават основание за ангажиране отговорността на доверителя му. Претендира присъждане на разноски съгласно представен списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът – директорът на дирекция „ОДОП“ – С., чрез процесуален представител, оспорва жалбата, позовавайки се на фактическите и правни изводи, посочени в решението на дирекция „ОДОП“. Претендира присъждане на разноски.

СГП, не взема становище по жалбата и не се явява представител в с.з.

От фактическа страна:

Началото на ревизионното производство е поставено със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221720008275-020-001/ 22.12.2020г., връчена електронно на 05.01.2021 г., издадена от Т. Б. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., упълномощен със Заповед №РД-01-128/18.02.2020 г., е възложено извършването на ревизия за установяване на отговорност по чл. 19 от ДОПК на И. П. К. за задължения на „СТОУН КВАРЦ“ ЕООД за данък по Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/ за данъчен периоди м. 12.2014 г., за корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за данъчни периоди 2015 г. и 2016 г., както и задължителни осигурителни вноски за ДОО, ЗО и ДЗПО за периодите от м. 12.2014 г. до м.02.2018 г. Срокът на ревизията е удължен със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221720008275-020-002/01.04.2021 г. и №Р-22221720008275-020-003/27.04.2021 г., като е определен нов краен срок приключване на ревизията до 04.06.2021 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221720008275-092-001/23.06.2021 г., връчен електронно на 28.06.2021 г. В срока и на основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подадено писмено възражение, срещу констатациите, отразени в РД.

Ревизията приключва с РА №Р-22221720008275-091-001/08.09.2021 г., издаден от Т. Б. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията, и М. С. С., на длъжност главен инспектор по приходите ръководител на ревизията, връчен на лицето на 20.09.2021 г.

С РА е ангажирана отговорността на И. П. К., в качеството му на управител на „СТОУН КВАРЦ“ ЕООД, във връзка със задължения на дружеството в общ размер на 231 014,12 лв. и начислените лихви за забава в общ размер на 122 295,03 лв. Същите произтичат от декларирани от дружеството, но невнесени задължения, посочени в подадените справки-декларации /СД/ по ЗДДС, годишни данъчни декларации /ГДД/ по

чл. 92 от ЗКПО, декларации обр. 6 за данък върху доходите на физическите лица и задължителни осигурителни вноски, подробно описани в РД. През ревизираните периоди И. К. е едноличен собственик на капитала и управител на „СТОУН КВАРЦ“ ЕООД.

С цел установяване на факти и обстоятелства и събиране на доказателства от значение за ангажиране на отговорността по чл. 19 от ДОПК, в хода на ревизията са извършени процесуални действия, подробно описани в констативната част на изготвения РД, неразделна част от РА, по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК. Същите се свеждат основно до събиране на данни за имущественото състояние на задълженото лице, включително за движението на парични средства по банковите сметки на жалбоподателя и на дружеството длъжник. Така на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, до И. К. е изготвено ИПДПОЗЛ №Р-22221720008275-040-001/20.01.2021 г., връчено по електронен път на 12.02.2021 г. На лицето са изискани документи и писмени обяснения касаещи имущественото му състояние и търговската дейност на „СТОУН КВАРЦ“ ЕООД. В отговор с вх. №17-00-75#16/12.03.2021 г. са депозирани документи и писмени обяснения. На 18.06.2021 г. чрез електронен адрес са представени допълнително писмени обяснения. Представена е и декларация на основание чл. 62, ал. 5 от Закона за кредитните институции /ЗКИ/ за съгласие за разкриване на информация, представляваща банкова тайна. Притежава банкови сметки в „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД и „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД, от които прилага банкови извлечения за началните салда. На основание чл. 37, ал. 5 от ДОПК, са изпратени са искания до всички банки на територията на страната за открити и закрити банкови сметки, наети сейфове, издадени дебитни или кредитни карти, отпускани кредити, получени/изпратени средства на името на И. К., като физическо лице, за процесния период. Получени са отговори от съответните банкови институции, като е установено наличие на банкови сметки в банка „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД.

На основание чл. 45 от ДОПК е извършена насрещна проверка на „СТОУН КВАРЦ“ ЕООД, на което дружество представляващ е И. П. К., документирана с Протокол за извършена насрещна проверка /ПИНП/ №П-22221721019490-141-001/03.06.2021г. Присъединени доказателства, с протокол №П-22221721019490-П.-001/ 01.06.2021 г. - РД №22171306024/07.08.2013 г. и РА №22171306024/16.09.2013 г. от извършена ревизия на „СТОУН КВАРЦ“ ЕООД, за задължения по ДДС за периодите 15.08.2012 г. - 28.02.2013 г., съответно с протокол №П-22221721019490-П.-002/ 01.06.2021 г. е присъединен протокол №ПО-22221717098637-073-001/12.01.2018 г. на „СТОУН КВАРЦ“ ЕООД.

Извършени са проверки в информационните масиви на НАП, КАТ и Имотният регистър на Агенцията по вписванията, включително в Интегрираната информационна система за кадастър и имотен регистър „И.“ на Агенция по вписванията в цялата страна, при която за лицето И. П. К., с ЕГН [ЕГН], са установени вписвания, подробно изложени на стр. 2 - 21 от РД. Съгласно чл. 20 от ДОПК, в случаите по чл. 19 от ДОПК, обезпечението и принудителното изпълнение се насочва първо срещу имуществото на задълженото лице, в случая „СТОУН КВАРЦ“ ЕООД. С оглед на това, ревизиращият екип е предприел процесуални действия, като до

дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. е отправено искане №Р-22221720008275-999-002/02.04.2021 г. за предприети действия за събиране на вземането от „СТОУН КВАРЦ“ ЕООД и категоризация на дълга към момента. Получен е отговор с вх. №С210022-181-0041376/28.04.2021 г.

От приетите по делото доказателства се установява, че лицето е декларирано пред органите по приходите, че управленската дейност на „СТОУН КВАРЦ“ ЕООД, за периода 01.12.2014 г. - 28.02.2018 г. е извършвана от него, като за този период данъчни декларации и данни до НАП са подавани от счетоводството с електронен подпис на дружеството. Посочва, че не са извършвани сделки с недвижимо имущество от името на дружеството и през периода са извършвани продажби на МПС по търгове на НАП за погасяване задълженията на дружеството. Покупко-продажба на дружествени дялове не е извършвана през посочения период, като „СТОУН КВАРЦ“ ЕООД е създадено като „СКВ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД през 2012 г., собственик на капитала е бил Б. О., а през 2012 г. И. К. закупува 100 % от дяловете, след което сделки с дружествени дялове не са извършвани. Декларира също така, че считано от м. 11.2017 г. дружеството „СТОУН КВАРЦ“ ЕООД не осъществява активна стопанска дейност, поради което трудовия договор със счетоводителя на дружеството е прекратен. Поради тази причина, не е в състояние да предостави исканите счетоводни справки. Дейността на дружеството за периода от 01.12.2014 г. до 28.02.2018 г. е осъществявана в офиса на Стадион „Академик“ и склада и цеха на адрес: кв. К., [улица], а основната дейност е била - доставка, изработка и монтаж на изделия от технически камък. Основни доставчици са дружество от Ч. /Синдат SRO/ - В. на стоки /доставчик на основания материал - техническия камък.

От И. К. на 18.06.2021 г. са представени допълнително писмени обяснения, с които декларира, че средствата постъпвали по личната му банкова сметка от „СТОУН КВАРЦ“ ЕООД са изцяло използвани за плащане на договорни задължения на дружеството и представляват възстановени/върнати средства по вече извършени от него плащания. Посочва, че от личните му сметки са плащани всички фактури на основния доставчик на стоки за дружеството - технически камък от Ч. - Sindat S.R.O., по регулярните доставки на материали за дружеството. Извършените преводи могат да бъдат удостоверени от съответните изходящи банкови извлечения, за които предоставя достъп с доброволна декларация за разкриване на банкова тайна. Посочва, че разплатените фактури са картотекирани и налични в счетоводството на дружеството и могат да бъдат предоставени при поискване, по всяко време. Плащанията са извършвани единствено с цел да не спира дейността на дружеството, тъй като банковите му сметки бяха и са запорирани и плащанията не са могли да бъдат извършени от сметките на дружеството. Посочва, че банковият кредит, представляващ кредитна линия от м. 09.2012 г., в размер на 1 100 000 евро е използван за закупуване на активи, като средствата по него са предоставяни целево за плащане при придобиване на съответните активи. Твърди, че погасяването на кредита на „СТОУН КВАРЦ“ ЕООД е извършено чрез продажбата на негови лични собствени недвижими имоти, с което е формирано задължение на дружеството към физическото лице в размер на 1 556 203, 34 лв.

В хода на ревизионното производство е извършена насрещна проверка на „СТОУН

КВАРЦ“ ЕООД, с представляващ И. К., при която в отговор на връченото ИПДПОЗЛ е представена единствено попълнена декларация за съгласие за разкриване на банкова тайна. При извършена проверка в ИМ на НАП е установен с акт от 24.08.2012 г., И. К. учредява „СТОУН КВАРЦ“ ЕООД. По реда на ЗДДС дружеството е регистрирано на 15.08.2012 г. и дерегистрирано на 17.11.2017 г., при установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. Декларирана дейност - търговия, внос, производство на изделия от камъни, декоративни тавани и облицовки от ПВХ, метални, дървени и гипсо картон и т.н. Установено е, че ГДД по чл. 92 от ЗКПО са подавани до 2020 г. включително. От „обобщена справка за работодател“ е видно, че в периода от 2014 г. до 2017 г., общия брой лица, за които са подавани уведомления са 75, като по голямата част са прекратени през 2016 г. и 2017 г. Към 31.12.2019 г. няма назначени лица по трудови правоотношения, подавани са декларация образец №1 и образец № 6 за осигурените по трудови правоотношения лица. Към датата на ПИНП, „СТОУН КВАРЦ“ ЕООД има задължения, в общ размер 1 460 277,61 лв., в т.ч. главница и лихва, които подлежат на разпределение от публичен изпълнител. Същите са формирани от задължения по подадени: СД по ЗДДС, ГДД по чл. 92 от ЗКПО и декларации обр. 6. На „СТОУН КВАРЦ“ ЕООД е извършена ревизия, по повод деклариран ДДС за възстановяване на основание чл. 92, ал.1 от ЗДДС за периодите 15.08.2012 г. - 28.02.2013 г., приключила с издаване на РА №22171306024/ 16.09.2013 г., с който не се установени задължения. Цитираните доказателства са присъединени към ревизионното производство с протокол №П-22221721019490-П.-001/01.06.2021 г.

В хода на ревизионното производство не са представени други, изискани с цитираните ИПДПОЗЛ, не са представени счетоводни документи, протоколи, ПКО и/или РКО за извършени допълнителни парични вноски по чл. 134 от Търговския закон /ТЗ/, както и възстановяването им. Съгласно извършена справка в ИМ на НАП е установено, че е сключен договор от 10.05.2013 г. за залог на търговско предприятие, съгласно който „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД и „СТОУН КВАРЦ“ ЕООД в качеството на „Залогодател“ сключват договор за обезпечаване изпълнението на задълженията на „СТОУН КВАРЦ“ ЕООД /кредитополучател/ и К. К. Д., В. Н. В. и И. К., наричани „сдлъжници“, произтичащи от отпуснат в полза на кредитополучателя банков кредит в размер на 1 100 000 евро, съгласно договор за кредитна линия №000CL-S-000084/19.09.2012 г., Анекс №1/12.12.2012 г. и Анекс №2/10.05.2013 г. Залогът е вписан в Търговския регистър при Агенция по вписванията.

От счетоводния баланс на „СТОУН КВАРЦ“ ЕООД са декларирани следните данни: към 31.12.2013 г. дружеството е декларирало дълготрайни материални активи /ДМА/ на обща стойност 146 хил. лв. и стока – 634 хил. лв.; към 31.12.2014 г. ДМА са на обща стойност 135 хил. лв. и стока – 858 хил. лв.; към 31.12.2015 г. дружеството е декларирало дълготрайни материални активи на обща стойност 129 хил. лв. и стока - 985 хил. лв.; към 31.12.2016 г. дружеството е декларирало дълготрайни материални активи на обща стойност 67 хил. лв. и стока - 802 хил. лв.; към 31.12.2017 г. е декларирало стока - 426 хил. лв.

В хода на ревизионното производство е изготвено ИПДПОТЛ №Р-22221720008275-041-016/28.01.2021 г. до „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД. В отговор е посочено, че лицето И. К. и „СТОУН КВАРЦ“ ЕООД са клиенти на

банката и са титуляри на следните банкови сметки: - И. К. сметка [банкова сметка] - BGN, разплащателна сметка, открита на 13.07.2012 г. и активна към момента; - „СТОУН КВАРЦ“ ЕООД - сметка [банкова сметка] - BGN, разплащателна сметка ЮЛ, открита на 14.09.2012 г. и активна към момента и сметка [банкова сметка] - BGN, разплащателна сметка ЮЛ, открита на 14.09.2012 г. и активна към момента. С второ ИПДПОТЛ №Р-22221720008275-041-025/28.05.2021 г. от същата банка е изискано движението по посочените банкови сметки. В представените банкови извлечения за периода 01.01.2015 г. - 31.12.2018 г. е установено, че за И. К. салдото към 01.01.2015 г. е нулево. Установени са движения по сметка П. [банкова сметка], подробно посочени в табличен вид /стр. 31 от РД/ в полза и за сметка на дружеството за периодите от 2015 г. до 2018 г.

По сметка в П. АД с [банкова сметка], по която титуляр е „СТОУН КВАРЦ“ ЕООД частично са постъпвали плащания от клиенти по фактури в минимални размери. За периода е извършвано и погасяване на лихви по кредит към П. АД. Изготвено е ИПДПОТЛ до „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД, че лицето И. К. е клиент на банката и е титуляр на следните банкови сметки: [банкова сметка] - BGN, дебитна карта ФЛ, открита на 19.03.2015 г. и закрыта на 08.04.2019 г. и [банкова сметка] - BGN, многофакторен спестовен влог, открита на 27.07.2011 г. и закрыта на 05.11.2018 г. С второ ИПДПОТЛ от същата банка е изискано движението по посочените банкови сметки. В представените извлечения от цитираната банка началните салда и по двете сметки са нулеви. За периода 01.01.2015 г. - 31.12.2018 г. са налице данни за И. К., като е установено, че от личната сметка са извършвани преводи във връзка с дейността на дружеството. Движението по сметките е подробно посочено на стр. 32 от РД.

В резултат на установените факти ревизиращите са формирали извода, че представляващият И. К., чрез описаните по-горе действия съзнателно е извършвал и нареждал плащания към основният доставчик чрез личните си банкови сметки, поради обстоятелството, че банковите сметки, по които е титуляр представляваното от него дружество „СТОУН КВАРЦ“ ЕООД са били запорирани, т.е. действията му са извършени съвсем съзнателно, знаейки, дружеството има непогасени данъчни задължения за корпоративен данък, ДДС по СД, ДОО и задължителни осигурителни вноски. Когато лицето е знаело, че за предприятието възникват данъчни задължения и умишлено е избегнало събирането им е налице основание да се счита, че същото е действало недобросъвестно. Предвид изричната разпоредба на чл. 141, ал. 1 от ТЗ, възлагаща на управителя на дружеството правомощията да организира, ръководи и представлява дейността на дружеството, именно неговите действия произвеждат правни последици. Законът презюмира знанието на управителя за икономическото състояние на юридическото лице. Ревизиращите са посочили, че чрез описаните по-горе действия, извършени от управителя, същият е съзнавал и целял укриването на фактите и обстоятелствата.

В хода на ревизията по отношение на И. П. К. са изследвани описаните по-горе факти и обстоятелства от фактическия състав на чл. 19, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК, при което е установено, че с договор от 24.08.2012 г., вписан в Агенцията по вписвания на 24.08.2012 г. И. К., в качеството си на едноличен собственик на капитала учредява за

неопределен срок по смисъла на ТЗ дружеството „СТОУН КВАРЦ“ ЕООД, със седалище - [населено място], район „В.“, [улица]. Дружеството се учредява с капитал 50,00 лв., разпределени на петдесет дяла на едноличния собственик. Паричната вноса е внесена изцяло по банков път. От изложеното се установява, че И. К. е едноличен собственик и управител на „СТОУН КВАРЦ“ ЕООД от 24.08.2012 г. до момента. За ревизирания период „СТОУН КВАРЦ“ ЕООД е действащо предприятие, извършващо доставка, изработка и монтаж на изделия от технически камък. Органите по приходи са посочили, че чрез подробно описаните по-горе действия е видно, че И. К. е съзнавал и целял укриването и избягването на плащане на данъчни задължения чрез изграден от него механизъм за избягването им като е действал от името на дружеството „СТОУН КВАРЦ“ ЕООД чрез личните си сметки за извършване на разплащанията между клиентите и доставчиците на „СТОУН КВАРЦ“ ЕООД след като дружествените сметки са били заповорирани.

Ревизиращият екип е изискал от дирекция „Събиране“, ТД на НАП С. информация за предприетите действия, свързани със събиране на задълженията на „СТОУН КВАРЦ“ ЕООД. В отговор е посочено, че към 28.04.2021 г. има образувано изпълнително дело №22140008664/2014 г. за събиране на публични задължения в размер на 1 450 813,97 лв., в т.ч.: главница 947 405,46 лв., лихва 503 408,51 лв. Посочено е, че за обезпечаване на задължения има наложени следните обезпечителни мерки с: Постановление изх. №53002462/23.07.2013 г. - заповор на банкови сметки; Постановление изх. № 53-00-2462/07.03.2014 г. – заповор на 4 МПС, продадени на публични продажби проведени през 2018 и 2019 г.; Постановление изх. №С160022-022-0007715/19.05.2016 г. - заповор на всички безналични ценни книжа притежавани от длъжника, които са вписани в регистъра на притежателите на финансови инструменти на Централния депозитар; Постановление изх.№ С170022-022-0057124/09.10.2017 г. - заповор на банкови сметки и заповор на МПС - Д. Л., С., - лек автомобил марка К. КАРНИВАЛ, С., товарен автомобил марка Р. ПАРТНЕР, С. /Заповора на МПС е втори по ред, след договор за залог в полза на П. АД/; Постановление изх.№ С210022-022-0028360/27.04.2021 г. - заповор на вземане от трето задължено лице Изипей АД.

Извършени са публични продажби проведени през 2018 г. и 2019 г., на които са продадени заповорираните 4 МПС с ПНОМ изх.№ 53-00-2462/07.03.2014 г. Изготвени и връчени са Разпореждания за изпълнение на заповорни съобщения до П. АД и Банка П. България /правоприемник Ю. АД/. Получени са отговори, че липсват авоари за изпълнение. В резултат на предприетите действия за събиране на задължения през 2016 г. са постъпили 40 000,00 лв. за погасяване на задълженията по ИД, през 2018 г. са постъпили 9 701,00 лв. от продажба чрез търг, през 2019 г. са постъпили 3 271,00 лв. от продажба чрез търг. Към настоящия момент категоризацията на дълга е „трудно събираем“, тъй като задълженото лице има публични задължения в размер на 1 450 813,97 лв., които са обезпечени частично, с имущество, по-малко от 10% от дълга /наложен заповор върху 3 МПС, втори по ред след договор за залог в полза на П. АД/. Продължава проучването на имущественото състояние на „СТОУН КВАРЦ“ ЕООД с цел прекатегоризация на дълга.

Въз основа констатираната и анализирана фактическа обстановка по отношение на И.

К. органите по приходите са формирали извод, за наличие на хипотезите на ал. 1 и 2 на чл. 19 от ДОПК. Установено е че И. К., в качеството на управител на „С. КВАРЦ“ Е. е използвал личните си банкови сметки с умисъл и с цел отклоняване плащането на възникналите задължения към НАП. На основание чл. 19, ал. 2 от ДОПК на И. К., в качеството му на представляващ и управител на „СТОУН КВАРЦ“ ЕООД, е ангажирана отговорност за задължения на дружеството за ДДС, ЗКПО, ДОО, УПФ по подавани декларации.

По делото е прието заключение по съдебно-счетоводна експертиза, което съдът възприема, като коректно и кредитира изцяло при формиране на правните си изводи.

Правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, поради което има правен интерес от оспорване. Жалбата е подадена в срока по чл.156, ал.1 от ДОПК и е насочена срещу индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Ревизионен акт /РА/ №Р-22221720008275-091-001/08.09.2021 г. е издаден от компетентни органи по приходите – Т. Б. Г. - орган, възложил ревизията и М. С. С. - ръководител на ревизията.

Спазена е предписаната в чл. 120, ал. 1, пр. 1 ДОПК писмена форма по образца по чл. 120, ал. 3 ДОПК с реквизитите по чл. 120, ал. 1, пр. 2, т. 1–8 ДОПК. Фактическите констатации и правни изводи на РА са допълнени и по този начин конкретизирани чрез тези по приложения към него РД №Р-22221720008275-092-001/23.06.2021 г., съставляващ съгласно чл. 120, ал. 2, изр. 1 ДОПК неразделна негова част. Не е направено възражение по чл. 117, ал. 5 ДОПК срещу РД от ревизираното лице.

Ревизионното производство е проведено без съществени процесуални нарушения. Образувано е съгласно чл.112, ал.1 от ДОПК с издаването на /ЗВР/ №Р-22221720008275-020-001/ 22.12.2020 г., връчена електронно на 05.01.2021 г., издадена от Т. Б. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., упълномощен със Заповед №РД-01-128/18.02.2020 г. Заповедта за възлагане на ревизията има задължителното съдържание по чл.113, ал.1, т.1 от ДОПК – ревизираното лице е надлежно идентифицирано, определени са поименно и подлъжностно ревизиращите органи по приходите, конкретизиран е обхватът на ревизията, включително чрез отразяването в частта „други обстоятелства, имащи значение за ревизията“, че тя е за установяване на отговорност по чл.19 от ДОПК за задължения за данъци и/или ЗОВ на „СТОУН КВАРЦ“ ЕООД, даден е 2-месечен срок за извършване на ревизията съобразно чл.114, ал.1 от ДОПК. Не е пропуснат преклузивният срок по чл. 109, ал. 1, изр. 1 ДОПК. В хода на ревизията от К. са изискани на основание чл. 37, ал. 2 и 3 ДОПК доказателства по нейния предмет, извършени са проверки на физически лица и търговци. Служебно са направени справки по информационните масиви на НАП за ревизираните периоди. Тази

доказателствена съвкупност е формирана със законосъобразно извършени от ревизиращите органи по приходите процесуални действия. Ревизията е извършена в определения срок. За резултатите от нея е съставен РД №Р-22221720008275-092-001/23.06.2021 г., връчен електронно на 28.06.2021 г., чието съдържание удовлетворява изискванията на чл. 117, ал. 2, т. 1-10 ДОПК. Към него са приложени събраните от ревизията доказателства по чл. 117, ал. 3 ДОПК.

Относно приложението на материалния данъчен закон съдът намира следното:

Разпоредбата на чл.19 от ДОПК урежда особени случаи на лична имуществена отговорност на лица, управляващи задължени за данъци/осигурителни вноски субекти – задължени лица по чл.14, т.1 и т.2 от ДОПК. Фактическите състави по чл.19 от ДОПК не характеризират типична хипотеза на установително производство по глава петнадесета от ДОПК. С място на разпоредбата – дял първи „обща правила“, глава четвърта, „задължени лица“, логическото и граматическото тълкуване на нормите, обективизиращи фактическите състави на института, води до извода, че се касае за субсидиарна отговорност на трето лице по отношение на вземане, което има публичен характер. Всички факти, осъществяващи фактическите състави по двете алинеи на чл.19 от ДОПК следва да се установят по несъмнен начин още в хода на ревизията - чл.170, ал.1 от АПК, вр. с § 2 от ДР на ДОПК и в съдебното производство подлежат на главно и пълно доказване от органите по приходите. Констатациите на РА, съставен на дружеството, не могат да бъдат противопоставяни на К. в ревизията за ангажиране на отговорността му по чл.19 от ДОПК, тъй като двете отговорности са различни и произтичат от различни фактически състави. Органът на управление в лично качество не е бил самостоятелна страна в проведеното спрямо дружеството ревизионно производство, при което е без значение дали го е представлявал или не в това производство. Издадените ревизионни актове спрямо дружеството имат доказателствено значение единствено и само досежно наличието и размера на установените задължения за данъци или задължения за осигурителни вноски /ЗОВ/ спрямо дружеството и периода, за който са установени тези задължения.

В РД, РА и решението на директора на дирекция „ОДОП“ е ангажирана отговорността на жалбоподателя по чл.19, ал.2 от ДОПК.

Отговорността на физическото лице по чл.19, ал.2 от ДОПК е субсидиарна и възниква от момента, в който се установи, че задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски не могат да бъдат събрани от субекта по чл.14, т.1 и т.2 от ДОПК. За да бъде реализирана отговорността по чл.19, ал.2 ДОПК следва да са налице следните предпоставки:

1. субект на отговорността да е физическо лице, имащо качеството на член на орган на управление или управител на задължено лице по чл.14, то.1 и 2 от ДОПК към момента, за който са установени публичните задължения за последното;

2. членът на орган на управление, действайки недобросъвестно:

2.1. да извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице,

представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент или

2.2. да отчужди безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните, имущество на задълженото лице;

3. вследствие на горните разпоредителни действия имуществото на дружеството да е намаляло и изключително по причина на извършените разпоредителни сделки да не са платени данъци или осигурителни вноски.

Отговорността на управляващия е лимитирана - до размера на извършените плащания, съответно до размера на намаленото имущество. Посочените материалноправни условия следва да са налице кумулативно - при отсъствието на което и да е от тях, нормата на чл.19, ал.2 от ДОПК е неприложима.

Тежестта на доказване на всички елементи от фактическия състав на разпоредбата се носи от органа по приходите (арг. чл.170, ал.1 от АПК във вр. с § 2 от ДР на ДОПК), който следва да проведе пълно доказване, като създаде сигурно убеждение у съда в настъпването на всички факти от хипотезата на чл.19, ал.2 от ДОПК.

Относно наличието на първия елемент от фактическия състав на чл.19, ал.2 от ДОПК, съдът намира същия за безспорно установен с оглед ангажираните доказателства от страните и факта, че К. е декларирал, че управленската дейност на „СТОУН КВАРЦ“ ЕООД, за периода 01.12.2014 г. - 28.02.2018 г. е извършвана от него.

Относно наличието на предпоставките по т.1, съдът намира, че не е налице сочената от органите по приходите хипотеза, тъй като същите чрез разширено тълкуване и интерпретиране на иначе правилно изяснената фактическа обстановка са достигнали до превратно тълкуване на закона. Съгласно текста на т.2.1 - членът на орган на управление, действайки недобросъвестно, следва да е извършил плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент. Установената от органите по приходите фактическа обстановка е свързана с действията на К., като управител на дружеството, чрез които от името на дружеството „СТОУН КВАРЦ“ ЕООД и чрез личните си сметки е извършвал разплащанията между клиентите и доставчиците на „СТОУН КВАРЦ“ ЕООД, след като дружествените сметки са били запорирани. Нито се твърди, нито от представените доказателства се усатновява да е налице хипотеза на скрито разпределение на печалбата или дивидент. Понятието „скрито разпределение на печалбата“ (СРП) е нормативно определено § 1, т. 5 от ДР на ЗКПО. Според него това могат да бъдат всякакви по вид и характер суми начислени, изплатени или разпределени под каквато и да е форма в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица. За да бъдат квалифицирани тези суми като скрито разпределение на печалбата следва същите да бъдат определени като несвързани с дейността на дружеството или превишаващи обичайните пазарни нива.

Важно е да се има предвид също така, че трайната съдебна практика на ВАС приема, че има специфики при третиране на скритото разпределение за целите на чл. 19, ал. 2 от ДОПК и в общия случай, когато установяване на наличие на скрито разпределение на печалба не се разглежда в контекста на основание за повдигане на

отговорност по чл. 19, ал. 2 от ДОПК. (Решение № 15439 от 14.12.2020 г. на ВАС). В това решение на ВАС се приема, че нормата на чл. 19, ал. 2 от ДОПК изисква умишлено, недобросъвестно извършване на плащания от управителя от имуществото на дружеството, по причина на което то не е заплатило данъчните си задължения. Видно е, че тя няма предвид всяко скрито разпределение на печалбата по определението в пар. 1, т. 5 от ДР ЗКПО, а само недобросъвестно извършеното плащане, което е в пряка причинна връзка с невъзможността дружеството да заплати данъчните си задължения. В този смисъл е и приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза от заключението по която се усатновява, че плащанията от личните банкови сметки на жалбоподателя с цел погасяване на задължения на „Стоун кварц“ ЕООД към Sindat SRO, Ч. не водят до намаляване на имуществото на „Стоун кварц“ ЕООД, а напротив – представляват плащания от физическото лице в полза на юридическото лице и увеличават активите на „Стоун кварц“ ЕООД. Поради това съдът намира, че не е налице и третия кумулативен елемент, а именно - вследствие на горните разпоредителни действия имуществото на дружеството да е намаляло и изключително по причина на извършените разпоредителни сделки да не са платени данъци или осигурителни вноски.

Поради това, настоящия съдебен състав намира, че не е налице основание за ангажиране отговорността на К. за задълженията на дружеството „С. кварц“, тъй като фактическите действия извършени от него и изразяващи се в плащане на задължения на дружеството през лични сметки на физическото лице не съставляват действия, за които закона да предвижда реализиране на отговорността по чл.19, ал.2 ДОПК.

По горните съображения съдът приема, че оспореният ревизионен акт е издаден от компетентни органи по приходите, при спазване на изискванията за форма и съдържание, в изпълнение на предвидените в ДОПК процесуални правила, но в нарушение на материалния закон и подлежи на отмяна в оспорената част.

На основание чл. 81 ГПК във вр. с § 2 ДР на ДОПК съдът следва да се произнесе по претенциите на страните за присъждане на разноски. Предвид изхода на делото и на основание чл. 161, ал. 1, изр. 3 ДОПК в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените по делото разноски, които са в размер на 23 650 лв., от които: 50,00 лв. – държавна такса за образуване на делото, и 2000 лв. разноски във връзка с приетата оп делото съдебно-счетоводна експертиза и 21 600 лв. - платено адвокатско възнаграждение. Направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение съдът намира за неоснователно, тъй като от една страна е налице случай с особена фактическа и правна сложност изискващ детайлен познаване на материята в областта на приложението на чл.19 ДОПК съотнесено към конкретните факти по делото. От друга страна следва да се вземе предвид материалния интерес и извършените в хода на съдебното производство процесуални действия.

По аргумент за противното от чл. 161, ал. 1, изр. 2 ДОПК на ответника разноски не се дължат, като при отхвърляне на претенция за разноски, съобразно константната практика на ВКС, не се постановява нарочен диспозитив.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба на И. П. К., ЕГН [ЕГН], - Ревизионен акт /РА/ №Р-22221720008275-091-001/08.09.2021 г., издаден от Т. Б. Г. - орган, възложил ревизията и М. С. С. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 59/12.01.2022 г. на директора на дирекция „ОДОП“ - С. при ЦУ на НАП, установяващ в тежест на И. П. К. отговорност по чл. 19, ал. 2 от ДОПК в размер на 353 309,15 лв., в т.ч.: данък върху добавената стойност за данъчен период м. 12.2014 г. в размер на 16 965,51 лв. и лихви за забава в размер на 11 451,26 лв.; за корпоративен данък за данъчни периоди 2015 г. и 2016 г. общо в размер на 3 148,31 лв. и лихви за забава в размер на 1 660,28 лв.; за задължителни осигурителни вноски - ДОО за периодите от м. 12.2014 г. до м. 12.2017 г. общо в размер на 123 103,16 лв. и лихви за забава в размер на 63 645,05 лв., ДЗПО за периодите от м. 12.2014 г. до м. 12.2017 г. общо в размер на 32 556,39 лв. и лихви за забава в размер на 16 945,54 лв. и вноски за ЗО за периодите от м. 12.2014 г. до м. 02.2018 г. общо в размер на 55 240,75 лв. и лихви за забава в размер на 28 592,90 лв.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С., ЦУ на НАП да заплати на И. П. К., ЕГН [ЕГН] разноски по делото в размер на 23 650 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: